Sermo

tāta incōtinentia turpis est. Pudet ad ne
gocium honestat⁊.rōnem nō posse in ho/
mine qđ natura possit in volucre. Cerne/
re eni est turturē tp̄e sue viduitatis: sancte
viduitatis op⁹ strēnue atq̃ infatigabilit̄
insequētem. Uideas vbiq̃ singularē. vbi
q̃ gementē audias. nec vnq̄ in viridi ra/
mo residentē p̄spicies. vt tu ab eo discas.
voluptatū virētia velut virulenta vitare.
Adde q̄ in iugis montiū ⁊ in summitati
bus arboꝝ frequētioꝛ illi ꝯuersatio est. vt
qđ vel maxime ꝓpositū pudicicie decet:
doceat nos terrena despicere: ⁊ amare cele
stia. Ex quibꝫ colligit̄ q̄ vox sit turturis
etiā p̄dicatio castitat⁊. Neq̃ ei a p̄ncipio
vox ista in terris audita fuit: sed mag⁊ illa
Crescite ⁊ multiplicamī: ⁊ replete terram
Incassum p̄fecto vox illa pudicicie sonu
isset. necdū ꝓpalata resurgentiū patria: in
qua lōge felici⁹ hoīes neq̃ nubēt neq̃ nu
D benť. sꝫ sunt sic angeli dei in celis. Tu ne
voci illi tp̄s fuisse tūc dicas cū maledicto
oīnis subiacebat steril̄ in isrl̄. cū patriar/
che ip̄i plures simul haberēt vxores: cum
frater frīs absq̃ liberis defuncti semen su
scitare ex lege cōpellebať. At vbi insonuit
ex oꝛe celest⁊ turtur⁊ cōmēdatio illa spado
num q̄ se castrauerunt ꝓpter regnū dei. ⁊
itē alteri⁹ cuiusdā castissime turturis cōsi
lium de v̄ginibꝫ vbiq̃ inualuit: tūc p̄muꝫ
dici veraciter potuit. qꝛ vox turtur⁊ audi/
ta est in terra nr̄a. Ergo si in terra nostra ⁊
floꝛes apparuerūt: ⁊ vox turturis audita
est. p̄fecto ⁊ visu veritas cōperta est ⁊ au/
ditu. Uox q̄ppe audiť. flos cerniť. Flos
miraculuꝫ est. vt nostra superioꝛ interp̄ta/
tio habꝫ. qđ voci accedēs fructū parturit
fidei. Et si fides ex auditu: sꝫ ex visu cōfir
matio est. Sonuit vox. splenduit flos. et
veritas de terra oꝛta est. p̱ fideliū ꝯfessiōꝫ
verbo signoq̃ pariť ꝯcurrētibꝫ in testimo
niū fidei Testimonia ista credibilia facta
sunt nimis: dū flos voci: auri ocul⁹ attesta
tur. Audita visa ꝯfirmāt: vbi duoꝝ testi/
moniū (auris loquoꝛ⁊ oculi) ratū sit. Pro
pterea dn̄s aiebat. Ite renūciate Johāni
(eius nēpe discipul̄ loquebať) q̄ audistis
⁊ vidistis. Nec bꝛeui⁹ illis nec plani⁹ inti
mari fidei valuit certitudo. Eadē sane in
bꝛeui etiā vniuerse terre p̱suasio facta est ⁊
eodē argumēti cōpendio. Que audist⁊ (in
quit) ⁊ vidistis. O verbū abbꝛeuiatū. atta

men viuū ⁊ efficax. Haud dubi⁹ pꝛofecto
assero qđ auribꝫ oculisq̃ p̱cepi. Intonat
tuba salutar⁊. choꝛuscāt miracula. ⁊ mun
dus credit. Cito p̱suadeť qđ diciť. dū qđ
stupeť ōndiť. Habes aūt. qꝛ p̄fecto apo/
stoli p̄dicauerūt vbiq̃ dn̄o cooperāte: et
sermonē ꝯfirmāte sequentibꝫ signis. Ha
bes in mōte stupēda claritate trāsfigura/
tum: ⁊ nihilomin⁹ sup̱na testificatū voce.
Habes in ioꝛdane filr̄ ⁊ colūbā designā/
tem ⁊ vocē testificātē. Itaq̃ hec duo vbi
q̃ pariter vox ⁊ signū. ad introducēdam
fidē ex diuina largitate ꝯcurrūt. vt lat⁹ ad
aīam p̱ vtrasq̃ fenestras ingressus pateat
veritati. ¶ Sequiť. Ficus ꝓtulit grossos E
suos. Nō comedam⁹ ex eis. nec enim esui
abiles sunt ob immaturitatē sui. Bonaꝝ
ficuū habēt spēm: sꝫ similitudinē nō sapo
rem: foꝛte hypocritas designātes. Nō ab
ijciam⁹ tn̄: alias foꝛsitan his op⁹ habebi/
mus. Alioq̄n satis p̱ seipsos leuiť ⁊ an̄ tē/
pus cadēt sic fenū tectoꝝ qđ p̄us q̄ euel/
latur exaruit. qđ ego de hypocritis dictū
reoꝛ. Nō sine causa tn̄ in carmine nuptia/
li eoꝝ mētio facta est. Erūt sine dubio ⁊ si
nō esui: vsui q̄licūq̃. Multa in nuptijs p̄
ter dapes necessarie ꝓcurant. Ego vero
istud adeo mīme p̄tereunduꝫ existimo. vt
q̄cq̄d illud est. inť angustias extremitatū
sermonis h⁹ discutere nolim: sꝫ differo in
diē alterū ⁊ horā libérioꝛē. An v̄o necessa
rie nobis tūc expiri licebit. tn̄ mihi opoꝛ
tunitatē facultatēq̃ obtineāt vota vestra
ad p̄ferendū qđ sentio: in vestrā ipoꝝ edi
ficationē. in laudē ⁊ gl̄iam spōsi eccl̄ie Je
su xp̄i dn̄i nr̄i. q̄ est sup̱ oīa de⁹ bn̄dict⁹
in secula Amen.

Sermo. lx.

Ficus pꝛotulit F
grossos suos. Ex sup̱ioꝛibꝫ pē/
det p̄n̄s loc⁹. dixerat eni tp̄s pu
tatōis venisse tā ex floꝛibꝫ q̄ iā apparebāt
q̄ ex audita turtur⁊ voce h̄ asserēs. Idip
sum adhuc ex grossoꝝ ꝓductōe affirmat.
qꝛ nō solū ex floꝛibꝫ ⁊ voce turtur⁊ exp̱imē
tū capiť tp̱is: capiť ⁊ ex ficu. Nū eni non
est aer indulgētioꝛ tūc cū ficus gꝛossos su
os ꝓtulerit. Ficus floꝛes nō hꝫ. sꝫ ꝓ floꝛi/
bus grossos mittit: tēp̱e q̄ cetere arboꝛes
floꝛēt. Et quō floꝛes apparēt ⁊ trāseūt: ad
nihil vtiles nisi q̄ secuturi fruct⁹ quidam

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0180
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt